

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4T/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010203
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6820010203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2020 v Revúcej, takto

Obvinený

D. K., M.. XX. XX. XXXX F. D., trvale bytom Č.
J. XX, U., toho času bytom L. XXX,
okres Revúca, bez zamestnania, slobodný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 03.04.2020 v čase asi o 21.00 hod. F. L., okres D., spoločne s mladistvou F.P., M.. XX.XX.XXXX, bez povolenia vošli do neoploteného areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva, kde bol zaparkovaný autobus zn. P., V.. Č.. D.-XXXBI, na ktorom D. K. otvoril zadné uzamknuté dvere, bez poškodenia zámku, a následne vošli do priestorov autobusu, kde neskôr po hádke poškodil zariadenie autobusu, a to päť kusov sedačiek tak, že ich vytrhol z uloženia, čím ich znehodnotil, čím pre podnikateľa L. U. - Osobná a nákladná doprava, IČO: 37 547 259, s miestom podnikania Magnezitovce 140, spôsobil škodu vo výške 1.150,- eur,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

r o z h o d o l :

podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 160 (stošesťdesiat) hodín, ktorý je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovaného povinnosť nahradiť poškodenému: L. U. - Osobná a nákladná doprava, IČO: 37 547 259, s miestom podnikania Magnezitovce 140, spôsobenú škodu vo výške 1.150,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvineného D. K. obžalobu, pre skutok, ktorým mal naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Po splnení zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 252 Trestného poriadku súd rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného D. K., ktorému bola obžaloba riadne doručená a obžalovaný bol na hlavné pojednávanie riadne a včas súdom predvolaný. Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, zároveň boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní vrátane upozornenia a možnosti obžalovaného preštudovať vyšetrovací spis, ako aj robiť návrhy na doplnenie vyšetrovania. Súdom bol výslovne upozornený na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, nakoľko je stíhaný na slobode za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje desať rokov.

Obžalovaný D. K. v prípravnom konaní sa k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu priznal. Uviedol, že poškodil zariadenie autobusu a svoje konanie oľutoval. Urobil tak z hnevu, nakoľko sa pohádala s frajerkou F., ktorá tam tiež bola, ale nič nerobila, nič nepoškodila. Autobus bol otvorený, on nič nevylomil. Dvere sa dali riadne otvoriť. I keď mal vypité, vedel čo robí. Spôsobenú škodu uhradí, keďže sa chce zamestnať.

Poškodený L. U. v prípravnom konaní vypovedal, že je SZČO v oblasti autodopravy. Vlastní autobus zn. Setra, ev. č. D.-XXX Q.. Tento autobus necháva zaparkovaný v objekte bývalého družstva JRD v obci Mníšany. Autobus sa od výroby neuzamyká, resp. na dverách je mechanizmus, ktorý neuzamkne dvere, ako na našich autobusoch tak, aby sa do neho nedalo vojsť. Autobus je nemeckej výroby a tam sa to proti krádeži nezabezpečuje a berie to tak, že bol otvorený. Dňa 03.04.2020 v čase asi o 21.00 hod. spozoroval, že pri autobuse sa pohybujú nejakí ľudia a svietia si. Išiel sa pozrieť na miesto, kde volal aj hliadku polície, keďže na mieste prichytil chlapca s dievčaťom. Vedel, že sú z ich dediny. Vtedy nevedel, že ide o obvineného D. K., nakoľko ho po mene nepoznal. Po príchode hliadky skontroloval autobus a zistil poškodenie 5 ks sedačiek a postrhávané záclony. Sedačky boli komplet vytrhnuté z uloženia a nebolo možné ich žiadnym spôsobom naspäť zamontovať. Kúpil preto nové cez autorizovaného dodávateľa InterCARS. Oprava zariadenia autobusu ho vyšla na 1.150,- eur, o čom predložil faktúru.

Na hlavnom pojednávaní poškodený vypovedal, že je majiteľom poškodeného autobusu P. V.. Č. D. XXX Q.. Podniká v medzinárodnej diaľkovej, nákladnej aj osobnej doprave, ako živnostník. Nepamätal si presne, ale bolo to v štvrtom mesiaci tohto roku, večer. V autobuse sa nachádzali cudzí ľudia, zavolať preto políciu. Niektorí z nich ušli. Zadržaní bol mladý muž a slečna. Autobus bol v tom čase uzamknutý, tento však nie je stavaný na situácie na našich Rómov. Bol vyrobený v Nemecku a tam sa nekradne.

Rozpor vo svojich výpovediach v časti uzamknutia, resp. neuzamknutia autobusu, poškodený odôvodnil tým, že asi sa s pánom policajtom nerozumeli. Povedal, že predné dvere boli riadne uzamknuté z oboch strán, ale zadné dvere sa zamykajú iba z jednej strany. To má za následok, že tie dvere po tom, ako sa ten zámok poškodí nasilu, sa už otvoriť dajú. To zabezpečenie tých zadných dverí nie je také, ako na našich autobusoch, kde ten zámok nemožno vytrhnúť ani traktorom.

Svedkyňa mladistvá F. P., ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola pre jej neprítomnosť so súhlasom prokurátorky prečítaná, v prípravnom konaní vypovedala, že na presný dátum si nespomína, ale mohlo to byť asi v marci, bola ešte zima. Vtedy večer bola s D. K. v autobuse, ktorý bol odstavený v dedine. Do autobusu vošli cez dvere, ktoré boli otvorené, resp. dali sa otvoriť. Tam sa skryli pred počasím, pričom neskôr sa pohádali. Obvinený mal vypité. Ona vyšla vonku. Obvinený v autobuse kričal a niečo búchalo.

Čo robil, alebo či niečo poškodil, uviesť nevedela. V autobuse boli asi 20 minút. Potom ich tam prichytila polícia. V autobuse stratila mobil zn. Lenovo bielej farby so strieborným spodným krytom a prasknutým displejom.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu - areálu bývalého družstva v L. v obci L., zo dňa 03.04.2020 v čase od 23.50 hod. do nasledujúceho dňa 04.04.2020 do 00.15 hod. vyplýva, že táto ohliadka bola realizovaná v nočnej dobe za umelého osvetlenia. Vstup do areálu bývalého družstva tvorí dvojkridlová kovová brána, v čase ohliadky bolo pravé krídlo otvorené, po prejdení asi 100 metrov a zabočení doľava sa nachádza plechový hangár, pod ktorým boli zaparkované 3 nákladné motorové vozidlá a 2 autobusy. Prvý bol zaparkovaný autobus s ev. č. D. XXX Q., na ktorom boli zadné dvere otvorené, nepoškodené a zámok na nich uzamknutý a nepoškodený. Naľavo od schodov bol odpadkový kôš, v ktorom sa nachádzala sklenená a plastová fľaša. Oproti schodom sa na sedadle nachádzal odtrhnutý záves, vedľa ktorého bol mobilný telefón bielo striebornej farby, značky Lenovo s prasknutým displejom, kde praskliny siahajú od horného okraja displeja až po dolný okraj, ktorý bol zaistený ako vecná stopa č. 1. Na zadných sedadlách sa na ľavej strane nachádzali odtrhnuté závesy a nad nimi lišta, kde boli pôvodne pripevnené, na ktorej boli poškodené úchyty závesov. Na pravom sedadle bola odtrhnutá sedacia časť a voľne položená na mieste, kde bola pôvodne pripevnená. Pod sedadlami a v uličke sa na zemi nachádzalo viacero ohorkov od cigariet a popol.

Z dodacieho listu spoločnosti Inter Cars Slovenská republika, s.r.o., pobočka Rožňava, datovaného dňom 07.04.2020 boli odberateľovi - L. U. - osobná a nákladná autodoprava dodané nasledovné diely: Diel kabíny - 5 ks v hodnote 85,- eur bez DPH/kus, Op. sada sedadla - 6 ks v hodnote 105,- eur bez DPH/kus, spona na poťah - 100 ks v hodnote 1-euro bez DPH/kus, spolu 1.150,- eur bez DPH.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica vložka číslo 1671/S zároveň vyplýva, že poškodený L. U., bytom XXX XX L. XXX, od 07.02.2014 podniká ako samostatne podnikajúca fyzická osoba pod obchodným menom L. U. - Osobná a nákladná autodoprava, s miestom podnikania 140 Magnezitovce 049 16, IČO: 37 547 259.

Z evidenčnej karty vozidla, ev. č. D.-XXX Q. zároveň vyplýva, že sa jedná o jednopodlažný diaľkový autobus triedy B, značky P. P., VIN: Z. v bielej farbe, v premávke, dátum prvej evidencie/rok výroby 28.07.2003, dátum prvej evidencie v SR 11.06.2019, ktorého vlastníkom je L. U. - Osobná a nákladná autodoprava s miestom podnikania L., L. XXX, IČO: 37 547 259. Na vozidle nie sú žiadne blokácie ani leasing.

Z uznesenia povereného príslušníka OO PZ, ČVS: ORP-140/JE-RA-2020 zo dňa 23.06.2020 a potvrdenia o prevzatí veci zo dňa 23.06.2020 mal súd preukázané, že 1 ks mobilný telefón zn. Lenovo, nezisteného IMEI, bielej farby so strieborným spodným krytom a popraskaným displejom, ktorý bol dňa 03.03.2020 v čase o 23.50 hod. zaistený pri ohliadke miesta činu ako vecná stopa č. 1 bol vrátený T. P., M.. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX T., matke mladistvej F. P., lebo pre ďalšie konanie už táto vec nebola potrebná a neprichádzalo do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie a neboli pochybnosti o práve menovanej na túto vec.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach mal súd jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaný D. K. R. XX.XX.XXXX v čase asi o 21.00 hod. v L., v okrese Revúca, spoločne s mladistvou F. P., bez povolenia vošiel do neoploteného areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva, kde bol zaparkovaný autobus zn. P., V.. Č.. D.-XXXBI. Obžalovaný nepoprel, že spolu s mladistvou vošli do priestorov autobusu po tom, čo dvere autobusu otvoril. Ďalšia obhajoba obžalovaného, že dvere autobusu sa dali riadne otvoriť a nič nevylomil je podporená nielen výpoveďou mladistvej F. P., ktorá potvrdila, že dvere autobusu boli otvorené, resp. dali sa otvoriť, ale aj zápisnicou o ohliadke miesta činu, z ktorej vyplynulo, že zadné dvere autobusu boli otvorené a nepoškodené a zámok na nich uzamknutý a nepoškodený. V neposlednom rade aj z výpovede samotného poškodeného vyplynulo, že sa jedná o autobus nemeckej výroby, ktorého mechanizmus na zadných dverách tieto neuzamkne tak, aby sa do neho nedalo vojsť. Skutočnosť, že by zámok dverí mal byť poškodený násilím, tak ako to na hlavnom pojednávaní uviedol poškodený, preto preukázaná nebola. Z uvedeného dôvodu súd na rozdiel od obžaloby upravil aj skutkovú vetu tak, že ... „D. K. otvoril zadné uzamknuté dvere autobusu bez poškodenia zámku“.... Vykonaným dokazovaním bolo ďalej jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaný po tom, ako spolu s touto mladistvou

osobou vošiel do priestorov autobusu, neskôr po ich hádke, poškodil zariadenia autobusu, a to 5 kusov sedačiek tak, že tieto vytrhol z uloženia, čím ich znehodnotil. Okrem vlastného priznania obžalovaného je tento usvedčovaný aj zápisnicou o obhliadke miesta činu, najmä zhotovenou fotodokumentáciou poškodených sedačiek, či výpoveďou mladistvej svedkyne, ktorá potvrdila, že po tom, čo z autobusu vyšla von, obžalovaný, ktorý tam zostal, kričal a autobuse niečo búchalo. Priznanie obžalovaného, že mal tiež vypité a konal v hneve aj v ďalšom korešponduje s výpoveďou tejto svedkyne, ktorá rovnako ako obžalovaný zhodne opísala okolnosti, ktoré skutkovému deju bezprostredne predchádzali, ale i okolnosti, ktoré po ňom nasledovali, a tiež korešponduje aj s ďalšími vo veci zabezpečenými dôkazmi.

Na základe uvedených skutočností súd uzatvára, že obžalovaný D. K. úmyselne poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, keďže ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt svojím úmyselným protiprávnym konaním spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušil záujem chránený týmto zákonom, ktorým je ochrana vlastníckeho práva. Obžalovaný tým, že poškodil zariadenie autobusu, a to päť kusov sedačiek, ktoré vytrhol z uloženia, čím ich znehodnotil, spôsobil na cudzom majetku škodu vo výške 1.150,- eur, teda malú škodu, čo je podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona suma presahujúca 266,- eur a neprekračujúca sumu 2.660,- eur. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný pritom konal v priamom úmysle, keďže po hádke so svojou priateľkou a v návale hnevu, chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska obžalovaný je slobodný, nezamestnaný, bezdetný a súdne trestaný. Po požití alkoholických nápojov sa neprimerane správa na verejnosti, niekedy výtržnícky, často pritom požíva alkoholické nápoje. Nie je zapojený do verejnoprospešných prác v obci a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, pretože v obci L., kde sa zdržiava, nie je prihlásený na trvalý pobyt. Je dlhodobý, od 24.11.2010, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke a nie je ani poberateľom rodičovského príspevku. V registri priestupkov má vedených 8 záznamov, najmä za porušenie predpisov na úseku cestnej premávky, ako aj za porušenie povinnosti na úseku civilnej ochrany v dôsledku neprekrytia tváre rúškom. V registri trestov má tiež 8 záznamov, prevažne za úmyselné trestné činy majetkovej povahy. Naposledy bol odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, kedy súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho odsúdenie Okresným súdom Revúca rozsudkom zo dňa 31.08.2015, právoplatným dňa 17.12.2015, pod sp. zn. 2T/120/2015, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (ktorý trest odňatia slobody vykonal dňa 23.07.2019).

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, závažnosť a spôsob jeho spáchania vrátane následku, zavinenia, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatela a možnosť jeho prevýchovy. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Zároveň zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený, celkom osemkrát. Pri rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona vychádzal zo základnej trestnej sadzby prejednávaného prečinu, v rozmedzí až do 1 roka. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, tiež s prihliadnutím na povahu prejednávaného trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom, a to ochrana vlastníckeho práva a držby vecí, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačuje alternatívny druh trestu, a to konkrétne trest povinnej práce, keďže z vyššie uvedeného je tiež zrejmé, že obžalovaný je dlhodobý, takmer 10 rokov nezamestnaný, bez pracovných návykov a vzdelania. Podľa názoru súdu práve výkon tohto druhu trestu, s uložením ktorého obžalovaný výslovne súhlasil, ho môže

viest' k osvojeniu si aspoň pracovných návykov, ktoré vytvoria podmienky pre jeho ďalšie uplatnenie na trhu práce, keďže len pravidelný príjem z pracovnej činnosti mu v budúcnosti zabezpečí prostriedky nielen na obživu, ale aj na náhradu škody spôsobenej poškodenému. V neposlednom rade uložený druh trestu bude minimálne po dobu jeho výkonu obžalovaného viesť aj k zmysluplnému tráveniu svojho času. Zohľadňujúc preto všetky vyššie uvedené skutočnosti, ako aj základné zásady ukladania trestu a tiež výšku spôsobenej škody, v sume 1.150,- eur, súd obžalovanému vymeral trest povinnej práce v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby (od 40 do 300 hodín) vo výmere 160 hodín, ktorý je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Na rozdiel od návrhu prokurátorky, súd nepristúpil k uloženiu trestu povinnej práce na úplne hornej hranici v trvaní 300 hodín, nakoľko na uloženie trestu povinnej práce v takejto výmere podľa názoru súdu neboli splnené zákonne podmienky.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona je radený medzi trestné činy proti majetku, ktoré sú zaradené do štvrtej hlavy osobitnej časti Trestného zákona. Okrem samotného vlastníctva sú tu chránené aj niektoré iné majetkové práva a nerušená držba vecí, a to predovšetkým pri trestnom čine krádeže podľa § 212 Trestného zákona, ktorý v rámci teórie práva sa zaraďuje do prvej skupiny trestných činov proti majetku, pre ktorý je charakteristické obohatenie sa na škodu cudzieho majetku. Pri trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa páchatel dopustí tak, že si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, teda škodu ktorej hodnota prevyšuje 266,- eur a zároveň neprevyšuje 2.660,- eur, zákon umožňuje jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na dva roky, na rozdiel od prejednávaneho trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pri ktorom páchatel v dôsledku poškodenia, zničenia, či neupotrebenia rovnako tak cudzej veci spôsobí malú škodu, avšak za tento trestný čin zákon umožňuje uložiť jeho páchatelovi iba trest odňatia slobody až na jeden rok. (Je to mu tak zrejmé preto, že pojem „majetok“ je obsahovo širší pojem ako pojem „vec“, definícia ktorého pojmu je na účely Trestného zákona uvedená v ustanovení § 130 ods. 1, 2 Trestného zákona).

V tejto súvislosti súd ďalej uvádza, že podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce môže súd uložiť páchatelovi s jeho súhlasom, ak ho odcudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody neprevyšuje päť rokov. Ako už bolo uvedené pri základnej skutkovej podstate trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona je horná hranica trestnej sadzby až 1 rok. Jedná sa teda o prečin, keďže horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody neprevyšuje 5 rokov. Rovnako za prečin sa považuje aj kvalifikovaná skutková podstata trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého pojmové znaky páchatel naplní vtedy, ak spácha čin uvedený v odseku 1 (zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou cudziu vec) a spôsobí ním väčšiu škodu (od 2.660,- eur do 26.599,99 eur). Za tento trestný čin možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov až na 3 roky. Aj v tomto prípade sa jedná o prečin, keďže horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody neprevyšuje 5 rokov. Je zrejmé, že výška škody pri trestnom čine poškodzovania cudzej veci je jedným zo znakov skutkovej podstaty a jej gradujúca výška okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby. Potom aplikácia alternatívnych druhov trestov tak, ako tomu bolo aj v prejednanom prípade, za skutok, pri ktorom bola spôsobená malá škoda (od 266 do 2.659,90 eur), na rozdiel od následku vo forme väčšej škody (od 2.660 do 26.599,90 eur), nemôže za rozdielnych okolností viesť k tomu istému záveru, to znamená k ukladaniu trestu povinnej práce na jeho hornej hranici vo výmere 300 hodín, pretože dve tak odlišné skutkové podstaty obsiahnuté v hypotéze právnej normy, nemôžu byť v dispozícii právnej normy spojené s rovnakým právnym následkom. Práve zásadný rozdiel vo výške spôsobenej škody, ako základného skutkového znaku trestného činu poškodzovania cudzej veci je dôvodom pre teleologickú redukciu nielen možného trestu odňatia slobody (ale i alternatívneho druhu trestu, teda aj trestu povinnej práce) tak, ako to vyplýva zo znenia zákonného ustanovenia § 245 ods. 1 Trestného zákona v prípade, že výška spôsobenej škody neprekračuje 2.660,- eur, podľa ktorého ustanovenia trest odňatia slobody možno ukladať vo výmere až na jeden rok, kým pri väčšej škode spôsobenej vo výške od 2.660,- eur do 26.599,99 eur ho v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 245 ods. 2 písm. a) Trestného zákona možno uložiť vo výmere od 6 mesiacov až do 3 rokov. Inými slovami povedané v prípade spáchania skutku, kde výška spôsobenej škody je 300,- eur, prípadne 1.150,- eur, tak ako je tomu v prejednanom prípade, nemožno ukladať rovnaký výmeru (alternatívneho druhu) trestu ako pri skutku, kde výška spôsobenej škody je rádovo vyššia a mohla by dosiahnuť až sumu 26.599,99 eur (aj pri takto spôsobenej škode sa stále jedná o prečin). V opačnom prípade by

pri spáchaní skutku, pri ktorom bola spôsobená väčšia škoda, hoci aj vo výške 2.660,- eur, by súdu pri zohľadnení ďalších okolností uvedených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona bola táto možnosť odňatá, a to z dôvodu spôsobeného následku, ako jednej z okolností, na ktorú súd musí pri určovaní druhu trestu a jeho výmery obligatórne prihliadať. Nie je totiž jedno, či daným skutkom bola spôsobená škoda vo výške 300,- eur, prípadne 1.150,- eur alebo 26.599,99 eur. Ak by súd v danom prípade, kedy skutkom spáchaným obžalovaným bola poškodenému spôsobená malá škoda, pristúpil k uloženiu trestu povinnej práce vo výmere na samej hornej hranici, t.j. 300 hodín, potom za situácie, ak by trestným činom bola spôsobená väčšia škoda, hoci aj vo výške 2.660,- eur, súd by takémuto obžalovanému už ani nemohol uložiť alternatívny druh trestu, čo by bolo jednoznačne v neprospech takéhoto obžalovaného a bolo by to možné považovať až za porušenie zákona v jeho neprospech.

Súd ďalej zdôrazňuje, že základnou hodnotou práva je spravodlivosť. Už v myšlienke rímskeho právnika Ulpiana: „Juris praecepta sunt haec: honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere“, bola popri prvých dvoch princípoch (čestne žiť, nikomu neškodiť) obsiahnutá ako jedna z troch základných princípov práva aj distributívna spravodlivosť (každému dať, čo mu patrí). Z distributívnej spravodlivosti vyplýva základná norma všetkej (nielen súdnej) rozhodovacej činnosti spočívajúca v povinnosti podobné prípady posudzovať podobne a rozdielne prípady posudzovať rozdielne.

Ukladanie alternatívneho druhu trestu povinnej práce na samej hornej hranici trestnej sadzby tak, ako sa toho dožadovala prokurátorka, by preto nebolo v súlade s vecnou logikou zákonnej represie, bolo by skrívodlivé a v neprospech obžalovaného v porovnaní so skutkom, ktorým by bola spôsobená škoda predpokladaná v ustanovení § 245 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a to nielen z hľadiska závažnosti spáchaného trestného činu majetkovej povahy, či z hľadiska spôsobeného následku, t.j. výšky spôsobenej škody, ale najmä z hľadiska určenia druhu a výmery trestu.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody súd ďalej uvádza, že poškodený si riadne a včas uplatnil svoj nárok na náhradu škody, a jej výšku riadne preukázal. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodené sedačky autobusu v počte 5 ks, boli komplet vytrhnuté z uloženia, v dôsledku čoho boli úplne znehodnotené, lebo ich nebolo možné zamontovať naspäť. Súd preto v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. U. - Osobná a nákladná doprava, IČO: 37 547 259, s miestom podnikania Magnezitovce 140, škodu spôsobenú poškodením zariadenia autobusu v celkovej výške 1.150,- eur, lebo ako vyplynulo z výpovede poškodeného, autobus proti takémuto poškodeniu poistený nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.